

i Tinget, medens man dog ikke saa gerne sender hele Finanslovsforslaget tilbage til Folketinget, blot fordi der er nogle Bevillinger, som man ikke fuldt ud billiger. Jeg finder derfor, at Bestemmelsen i § 1 om, at yderligere Forøgelse af Betjentenes Antal kan ske ved Bevilling paa Finansloven, bør udgaa, og jeg henstiller, at der stilles Ændringsforslag herom til anden Behandling.

Johansen: Jeg kan for saa vidt slutte mig til det ærede Medlem (Johnsen), der nu talte, med Hensyn til, at man ikke, naar Statspolitiet atter skal forøges, skal kunne gøre det paa de aarlige Finanslove, men ved særlig Lov. Det er noget, det ærede Medlem tidligere har udtalt sig for, og jeg skal ikke sige noget derimod. Det kunde vel nok gaa an at foretage Forøgelsen paa de aarlige Finanslove; men det, det gælder om, er at faa dette Lovforslag vedtaget, som her foreligger, og som jeg ogsaa finder saa velbegrundet, at jeg finder det nødvendigt, at det bliver til Lov.

Jeg vil udtale Ønsket om, at den højtærede Justitsminister maa være lige saa heldig i sit Valg af de 12 nye Statspolitibetjente, som han har været i Valget af dem, der alt virker ude omkring i Landet. Det, det gælder mest om paa dette Omraade, er, at Befolkningen og Politiet er i Forstaaelse med hinanden, og det har, saa vidt mit Kendskab strækker, været Tilfældet. Statspolitiet har forstaaet at vinde Befolkningens Tillid, saa man forstaaer, at man skal støtte det i dets Bestræbelser for at holde Orden og for at tilvejebringe de Oplysninger, der er nødvendige i de Sager, det faar med at gøre. Jeg er sikker paa, at den højtærede Minister fortjener Tak for det Valg, han har gjort, og jeg ønsker, at han maa have en lige saa lykkelig Haand til at vælge de nye Politibetjente. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Theilmann: Den Opgave, der var tiltænkt det efter Lov af 13. Maj 1911 oprettede Statspoliti, var vel nærmest at virke som et Opdagelsespoliti til Støtte for de lokale Politimyndigheder, men ogsaa den at forhindre Løsgængerer og Betleri, og her forekommer det mig, at Statspolitiet har virket godt. Af den Aarsberetning, som er afgivet af Statspolitiets Chef, vil det ses, at det er ikke mange Vagabonder, Statspolitiet har antastet;

det er 328, 265 for Betleri og 63 for Løsgængerer. Det er ganske sikkert, at det skyldes Statspolitiet, at der har været saa faa Vagabonder; før Statspolitiet kom, var Vagabonderne en ren Plage. Det er altsaa ikke nogen egentlig ny Opgave, Statspolitiet faar efter det foreliggende Lovforslag, selv om dets Arbejdsfelt udvides. Det forekommer mig naturligt, at Statspolitiet fører Tilsynet med Indvandringen, og at der stationeres Statspolitibetjente paa de Steder, hvor den finder Sted, for at forhindre, at subsistensløse Personer kommer ind i Landet og i mange Tilfælde bereder dette store Udgifter ved Hjemsendelse. At dette Tilsyn i Foraars- og Efteraarsmaanederne maa forøges, da det er paa disse Steder, at den her i Landet anvendte udenlandske Arbejdskraft kommer ind og sendes hjem, er jo indlysende. Men jeg føler mig overbevist om, at der kun er meget faa af disse Arbejdere, der forvolder Myndighederne nogen Ulejlighed. Disse Folk er i Regelen antagne paa faste Kontrakter, inden de kommer herind, og er forsynede med Rejsepenge til Arbejdsstedet; men med den Strøm, som kommer, er det selvfølgelig klart, at der følger enkelte daarlige Individuer med, og det er ganske rimeligt, at der føres et Register over alle de fremmede for at kunne føre Kontrol med dem. Det, synes jeg, er en god og praktisk Foranstaltning. Jeg forstaaer ikke det foreliggende Lovforslag saaledes, at Statspolitiet skal have noget med Tilsynet af de fremmede Arbejderses Boliger at gøre. Det forekommer mig snarere at maatte høre under det lokale Politi, og efter de Udtalelser, der er fremkomne fra den højtærede Minister i det andet høje Ting, har jeg ogsaa forstaaet, at det ikke skulde være Tilfældet. Dette Tilsyn synes jeg ogsaa er ordnet paa en betryggende Maade for Arbejderne. Det sker undertiden, at Arbejderboligerne bliver tilset tre Gange i een Sæson. Først har de været undersøgt af Arbejdsinspektøren, saa af Politiet og saa atter af Distriktslægen. Jeg tror derfor nok, at der kunde finde en Deling af dette Arbejde Sted, uden at Statspolitiet behøvede at overtage det.

Hvad angaar Bestemmelsen om, at en yderligere Forøgelse af Betjentenes Antal kan ske ved en Bevilling paa de aarlige Finanslove, nærer mine Partifæller og jeg nogen Betænkelighed ved at gaa med dertil, men efter de Udtalelser, der er frem-